

тель той, разумѣва ся, имаше пристѣпнѣ въ най-почтенныѣ домовѣ; но неговото злоправіе до тамъ го докара щото да посегне на честыѣ не едного отъ достопочтенныѣ ни сънародници и съграждани още и благодѣтель неговъ, като ся считаше. Това бесчестно дѣло накара нашыйтъ Архымандритъ да напусни безъ врѣме и черквж и училище и то по единъ начинъ който е достойно да си го искаже самъ той, като е тѣй добръ опыталъ на себе си свѣтлыѣ награды за свойтъ подвигъ. Ный ще кажемъ само че, въ напущаніето на черквж и училище и въ побѣгваніето си, той не пропусти да не покаже пакъ родолюбіето си: да скрие и открадне освѣнь протоколытъ на Събраніето още и кодикътъ, дѣто сж записаны черковныѣ имущества; и то за да прикрие свойтъ кражбы отъ тѣхъ и особенно отъ дѣдовыѣ Авксентіевы подаренія: тѣзи откраднѣты нѣща и днесъ още не гы е повърнѣлъ на черковното настоятелство, ако и да сж исканы и да ся искатъ.

Любопытно е при това и голѣмото искусство на този лжеецъ, което употрѣби за да излъже рускыѣ канцеляріѣ съ името на почтенны лица, да му ся даде пашапортъ за въ Руссіѣ, дѣто побърза да побѣгне; като го не побра и тамъ, той възима тѣзи безочлявость да ся завърне ско-